

A. Εσύ αναζήτησε τα ίχνη του ανθρώπου, παρακαλώ, και με την πιο μεγάλη φροντίδα είτε στείλε (τον) στη Ρώμη είτε όταν επιστρέφεις από την Έφεσο φέρ' τον μαζί σου. Μη σε απασχολήσει πόσο αξίζει ο άνθρωπος. Γιατί είναι μικρής αξίας, όποιος είναι τόσο τιποτένιος. Αλλά εξαιτίας της ελεεινής πράξης και του θράσου του δούλου ο Αίσωπος οργίστηκε τόσο, ώστε τίποτα δε θα μπορούσε να είναι σ' αυτόν πιο ευχάριστο από την επανάκτηση του δραπέτη.

Αυτές εγώ πάντοτε, επιθυμώντας να διοικώ και να διαχειρίζομαι την πολιτεία καλά, έβαζα μπροστά μου ως παράδειγμα. Με το να λατρεύω και να αναλογίζομαι τους έσοχους άντρες διαμόρφωνα την ψυχή και το νου μου. Γιατί έτσι - με το να επιδιώκω δηλαδή μόνο τον έπαινο και την τιμή και με το να θεωρώ ότι έχουν μικρή αξία όλα τα βάσανα του σώματος και όλοι οι κίνδυνοι του θανάτου - μπόρεσα να ριχτώ για τη σωτηρία σας σε τόσο πολλούς και τόσο μεγάλους αγώνες.

B1.summa: superiore

parvi: minime

preti: pretium

scelus: scelera

tanto dolore: tantus dolor

nihil: nulla re

ei: earum

gratius: gratiores

quas: cui

bene: meliora

rem: re

mentem: mentium

omnes: omni

cruciatu: cruciatu

B2.investiga: investiganto

mitte: misistis

rediens: redeunt

deduc: deduxerit

noli: non vis

sit: essemus

adfectus est: adficeris/re

possit: potuisse

gerendi: gerentur

administrandi: administravisses

colendo: cultu

proponebam: proposuissent

conformabam: conformatum iri

expetendo: expetivero

obicere: obiectura

Γ1α. Noli hominem investigare

Ne hominem investigaveris



Γ1β. rediens: χρονική μετοχή, χρόνου ενεστώτα. Συνεπώς, προκειμένου να εκφράζει το σύγχρονο σε σχέση με το ρήμα της κύριας αναλύεται με dum + οριστική Ενεστώτα: dum redis.

Γ1γ.Epheso: απρόθετη αφαιρετική που δηλώνει κίνηση από τόπο (απομάκρυνση)

tecum: εμπρόθετος προσδιορισμός συνοδείας στο ρήμα.

nihili: γενική κατηγορηματική της αξίας

dolore: αφαιρετική οργανική του μέσου στο adfestus est

cupidus: επιρρηματικό κατηγορούμενο του τρόπου στο ρήμα

gerendi: απρόθετη γενική γερουνδίου ως γενική αντικειμενική στο cupidus

tot: επιθετικός προσδιορισμός στο dimicationes

mortis: γενική επεξηγηματική στο pericula

me: αντικείμενο στο τελικό απαρέμφατο obicere

Γ2α. Δευτερεύουσα επιρρηματική συμπερασματική πρόταση. Εισάγεται με τον συμπερασματικό σύνδεσμο *ut nihil*, γιατί είναι αρνητική, και λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του αποτελέσματος στο ρήμα της κύριας (*adfectus est*). Εκφέρεται με υποτακτική, γιατί το αποτέλεσμα θεωρείται πάντα υποκειμενική κατάσταση. Εξάλλου, στην κύρια πρόταση προηγείται η αντωνυμία *tanto* που μας ειδοποιεί ότι ακολουθεί δευτερεύουσα συμπερασματική πρόταση. Συγκεκριμένα, εκφέρεται με υποτακτική ενεστώτα (*possit*) και ισχύει ιδιομορφία ως προς την ακολουθία των χρόνων: έχει εξάρτηση από αρκτικό χρόνο (*adfectus est*) και αναφέρεται στο παρόν.

Γ2β. *hominibus excellentibus cogitandis*: προαιρετική γερουνδιακή έλξη, διότι πρόκειται για απρόθετη αφαιρετική γερουνδίου (*cogitando*) με αντικείμενο σε αιτιατική (*homines excellentes*).

Γ2γ. *Cicero dicit eas, cupidum bene gerendi et administrandi rem publicam, semper sibi se proponere.*



ΠΡΟΤΙΟ